

БИБЛЕЙСКАТА ТАЙНА ЗА БОЖЕСТВЕНО ЗДРАВЕ

EVANGELIST GORDON LINDSAY

Гордън Линдзи

Тази книга разкрива една от най-големите тайни на житейска практика, която се среща в Библията. Тя признава Божественото изцеление като Божие обещание за вярващия, но което е още по-важно, тя продължава и по-нататък в разкриването ѝ. В много теории за Божественото изцеление се пропуска съществената истина, че Бог желае децата му изобщо да не боледуват, а да благоуспяват и да са здрави винаги, така както благоуспява душата им. Сигурно ви е направило впечатление, че много личности, описани в Библията, са запазвали младостта си до дълбока старост. От следващите страници ще се уверите, че докато Свещеното Писание обещава спасение и изцеление на грешните, то на вярващите е обещано здраве! Тази книга изяснява следното:

1. Бог не желае да сме болни, а дяволът.
2. За Бог здравето е установена позиция, а болестта е против Божествения закон.
3. Някои хора от библейските времена са запазили своята жизненост до дълбока
4. Старост.
5. Трънът в плътта на Павел не е бил заболяване.
6. Не се споменават водещи библейски личности да са били болни, освен едно-две
7. Изключения.
8. Тази книга дава пояснения на солидна библейска основа за това как да имаме и как
9. да се наслаждаваме на постоянно здраве.

Библейската тайна за Божествено здраве

След повече от тридесет години практикуване в служението за Божественото здраве, разбрах нещо, което винаги е било основна пречка да се освободим от всякаква болест. Имам предвид един съвсем очевиден факт. Средният християнин,

който вярва в Божественото изцеление, приема за дадено, че Божият план за живота му е да се разболява понякога и след това да бъде изцелен. Но според Писанията, не Божественото изцеление, а Божественото здраве е истинският Божий план за Неговите деца. Това е така ясно от Божието слово, че изглежда невъзможно толкова много християни да правят грешка. Въпреки това, повечето вярващи очакват да се разболеят и приемат това за нормално. Но внимателното изучаване на тази тема в Стария и Новия Завет показва, че Божественото изцеление по същността си е една „спешна“ мярка. Бог предприема тази мярка само в случай, че някое Божие дете, поради небрежност към здравните закони или по някаква друга външна причина, се разболее. В такъв случай може да получим освобождение от Великия Лекар, като благодарим с думите: „Бог ме изцели.“ Но повтарящите се заболявания не трябва да се смятат за нещо нормално в живота на новозаветния вярващ. Божията воля за него е изразена ясно от апостол Йоан:

„Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти“ (3 Йоан 2).

От тези думи става ясно, че здравето не е необичайно благословение, а неразделно свързано с благоденствието на душата. За да разрешим проблема за боледуването, който безпокои толкова много християни, е нужно да изясним на първо място, че многократните изцелявания не са най-доброто Божие желание за народа Му. Докато живеем с мисълта, че е нормално да сме болни и Бог ще ни изцели, а не вземем превес над болестта, отказвайки да я приемем и търпим, тя винаги ще е напаст за нас. След като не признаваме болестта за проклетие, идващо от Сатана, и като нещо, което трябва да се махне от живота ни, можем да очакваме от време на време тя да ни тормози.

Божествено здраве в Едемската градина

Божията воля за човешката раса относно здравето бе изявена още в Едемската градина. Човек бе създаден по подобие на Бог, с макар и смъртно, но свършено физическо тяло, и съответно, свободен от болести („В деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш“). Ако Адам и Ева не бяха пренебрегнали Божията заповед да не ядат забранения плод, те щяха да живеят вечно в Едемската градина, наслаждавайки се на щедрите богатства на Рая, без болести, болки и смърт. Смъртта е враг на човешката раса. Независимо от това, че човекът бе създаден смъртен, предвидено бе в края на краищата той да стане безсмъртен. В средата на градината бе посадено Дървото на живота. Ако нашите прародители се бяха подчинили на Божията заповед, те щяха да получат възможност накрая да го ползват и в резултат на това да живеят вечно. След като те се провалиха, бяха изгонени от Градината, за да са далеч от тази възможност. Падението на Адам и Ева ги доведе до пътеката на скръбта, болестите и страданието. За човека остана една единствена възможност - да се превърне обратно в прах, от който бе и създаден. Той щеше да изживява болки, страдания, различни болести, физическа деградация в напреднала възраст и накрая смърт. Контрастно на тази тъжна картина бе положението на Адам и Ева преди падението им. В Райската градина те се наслаждаваха на едемската младост, далеч от грижи и тревоги.

ФАКТ ПЪРВИ:

Адам и Ева имаха Божествено здраве, когато бяха в Едемската градина преди падението. Болестта дойде в резултат на греха. Следователно изкуплението, което ни откупва от греха, ни спасява и от проклятието, което следва греха - болестта. Двоен лек за двойно проклятие.

Заветът за здраве

„Ако прилежно слушаш гласа на Господа своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, то не ще ти нанесе ни една от болестите, които нанесох върху египтяните, защото Аз съм Господ, който те изцелявам" (Изход 15:26).

Човекът, като обект на Божественото изцеление, се среща само веднъж в Библията преди даването на Завета за здраве. Този единствен случай бе изцелението на Авимелех и семейството му (**Битие 20**). От това съдим, че Бог е предвиждал изцелението, преди да бил създаден Божественият закон. Определено времето и възрастта са били без значение, а желанието на Бог и милостта Му са били да даде изцеление на тези, които се обръщат към Него. Но когато Бог реши да спаси израелската нация от възетата на греха, чрез пасхалното Агне на празника Пасха, първото нещо, което Той направи, бе да им даде Завета за здраве. Нека обърнем внимание, че това не беше Завет за изцеление, а Завет за здраве! Това беше обещание, че никоя от болестите, нападнали египтяните, няма да дойде върху тях в случай, че се подчинят на Бог. Нека внимателно да разучим този Завет за здраве, защото той е от първостепенна важност. За да подготви децата на Израел да получат този Завет, Бог ги заведе умишлено в горещата пустиня. Тази огромна група хора преживя спокойно три дни в пустинните места, когато откри, че остава без вода. Два милиона души, които бяха избегнали клопката на Фараона, се намериха пред сериозната опасност да умрат в пустинята. Но видяха вода! Голямото множество се възрадва пред възможността да удовлетвори жаждата си при изворите на Мара! Човешките им надежди отново ги подведоха, защото скоро разбраха, че водите са горчиви. Ужасяващ страх започна да свива сърцата на хората. Ако не станеше чудо, само след броени часове те щяха да са в лапите на агонизираща жажда. Не е чудно тогава защо Мойсей падна на лицето си и започна да вика към Бога (**Изход 15:25**). Ето нещо важно. Ако си в отчаяна нужда за освобождение, не се колебай да извикаш към Господа. Той чува тези, които Го призовават с цялото си сърце, както каза пророк Йеремиа:

„ Тогава ще извикате към Мен, и ще отидете та ще Ми се помолите; и Аз ще ви послушам. И ще Ме потърсите и ще Ме намерите, като Ме потърсите с цялото си сърце" (Еремия 29:12,13).

Много хора пропускат да осигурят спасението си, защото никога не са достатъчно искрени. Те са склонни да получат изцеление, ако им се поднася по малко на сребърна чиния, докато Бог иска да Го търсим с цялото си сърце. Не трябва да очакваме от тези, които се молят за нас, да ни снабдят с нужната вяра. Когато Мойсей извика към Господа, Бог Му отговори. Според псалмиста:

„Тоя сиромаш извика; и Господ го послуша, и от всичките му неволи го избави“ (Псалом 34:6).

Изцеление и здраве в изкуплението

Вече отбелязахме, че в Едемската градина Адам и Ева се радваха на съвършено здраве. Те и техните потомци станаха жертва на болести в резултат на греха. Но Бог разкриваше великия си изкупителен план да спаси човека от проклятието, последвало от греха му. Това се вижда още в нощта на Пасхата, когато децата на Израел напускаха Египет. Агнето бе посечено и кръвта му се проля по праговете на всички техни врати. Това жертвено агне бе преобраз на изкуплението, чрез което човек се изчиства от греха си. Факт е, както откриваме, че изкуплението е свързано с изцелението и здравето на физическото ни тяло. Когато Мойсей призова Господ в затруднението си при водите на Мара, Бог му посочи едно дърво, което да хвърли в горчивите води. Това дърво не е нищо друго освен преобраз на Кръста на Христос. Практически всички евангелски тълкуватели са съгласни с това. Библията на Скофилд например казва: „Дървото е Кръстът, който става сладък за Христос, защото изразява волята на Отца.“ Фактът, че Кръстът се загатва в този пасаж от Библията, е особено забележителен, тъй като е записан 1500 години преди рождението на Христос и ясно ни учи, че истините за Божественото изцеление и здраве са свързани с изкуплението. Изкуплението говори за Исус Христос, Който понася вместо нас проклятието. Той взема върху Себе Си нашия грях (**2 Коринтяни 5:21**). С други думи, Той взе нашите грехове на Дървото. Писанието има предвид и болестите - резултат на греха. Ето една огромна истина. След като Христос понесе греховете ни, Той понесе и болестите ни на Кръста. Тази истина се изяснява напълно от Матей:

„А когато се свечери, доведоха при Него мнозина обладани от демони; и Той изгони духовете с една дума и изцели всичките болни, за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: „Той взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе“ (Матей 8:16-17).

Ако Христос понесе нашите грехове, тогава не е нужно ние да ги носим. Ако Той понесе нашите болести, тогава ние не трябва да носим и тях. Това заключение е безпогрешно. Правдата ни учи, че Христос не е направил болестите поносими. Господ никак не разреши на израелтяните да пият горчива вода и затова Той извърши чудо, така че водите станаха сладки.

ФАКТ ВТОРИ:

Божественото изцеление и Божественото здраве са свързани с изкуплението ни в Христос. Той понесе нашите грехове и болести, следователно не се налага да ги изтърпяваме.

Божият закон

Сега стигаме до най-забележителния белег на Завета за изцеление и здраве. Мнозина приемат мисълта за Божественото изцеление като „благословение по избор“. Но Бог определено не мисли така. Обещанието за изцеление е повече от

благословение, което ние можем да приемем или да отхвърлим. Казано ни е, че Бог иска да се съблюдава като Божий закон! А законите трябва да се спазват, защото неспазването им води до наказание. Наказанието за не изискване на обещанието за изцеление и здраве може да причини болка, страдание, тежки разноси, загуба на време и понякога твърде ранна смърт. По тази причина Бог създаде Божественото изцеление и здраве като вечен закон. Ако не потърсим тези обещания, последиците за нас може да са сериозни. Мнозина приемат, че за Бог е безразлично дали Му се доверяваме за изцеление или не. Това обаче не е вярно. Бог иска здрави мъже и жени, които да работят за Него и да извършват ежедневна полезна дейност. Бог ще види дали хората Му ще Го приемат според Словото Му и дали ще се откажат, когато дойде изпитание; дали ще повярват повече на външните симптоми, отколкото на Словото Му; дали ще изповядат поражение или вяра. Ако изповядваме привилегиите на Божественото изцеление и здраве, и ако заемем нашата позиция според Словото, противопоставяйки се на врага, ще установим, че Божието обещание е вярно и Бог стои твърдо зад него.

ФАКТ ТРЕТИ:

Божественото изцеление и здраве не е въпрос на избор, не е нещо, което може да приемем или да отхвърлим, както ни се хареса, защото Бог го направи Божия закон. Той ни заповядва да сме здрави. Благословието изцеление и здраве За всяко Божие обещание са дадени определени условия. Някои благословения и обещания в Библията са безусловни, като благословието към Давид. Но повечето са с условия. Благословието за изцеление и здраве е условно. За него Бог поставя четири условия:

1. Ако желаеш старателно да слушаш гласа на своя Бог.
2. Ако вършиш това, което е правилно в Неговите очи.
3. Ако слушаш заповедите Му.
4. Ако пазиш Всичките Му заповеди.

Тези условия са ясни и не се нуждаят от коментар. Много хора не знаят Божията воля, защото са невежи. Но това дали ги извинява? Обезпокояващо е, че те са невежи, защото не желаят да направят усилие да потърсят Божиите пътища. Най-добрият начин да се получи знание за Божията воля е чрез редовното четене на Свещените Писания, защото Исус каза:

„Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или аз от Себе Си говоря“ (Йоан 7:17).

Някои хора се страхуват, че Божията воля е неприемлива за тях. Те са като Йон, който избяга от Бога. Повече хора, отколкото можем да предположим, не получават изцелението си, защото пропускат да се подчинят на някое явно изискване на Писанията. Първото изискване за Божествено здраве е: „Прави, което е правилно в Неговите очи“. Библията казва в **Притчи 16:25**, че има път, който изглежда правилен в човешките очи, но краят му е смърт. Забележителен е броят на хората, които открито оспорват преките заповеди от Писанията, просто защото те са отблъскващи за тях. Едно е да правим това, което е правилно в нашите собствени очи, друго е да правим това, което е правилно в Божиите очи. Хаотичният период на Съдиите

бележи големи беззакония и безразличие към Божия закон; той беше резултат от това, че „всеки правеше каквото му се виждаше угодно“ (**Съдии 21:25**). Този, който желае да притежава Божествено здраве, трябва да внимава да върши неща, „радващи окото Господне“, а не да върши нещата според своето си желание (**Йоан3:21**). „И ще даде ухо на заповедите Му.“ Господ, за да подчертае, повтаря: „Придържай се към всичките Му заповеди“. Отново същото! Бог очевидно иска да предаде на Своя народ нещо от голяма важност. Хората могат да получат Божествено изцеление и здраве, само ако се обвържат с Божията воля. Неговите заповеди не са тежки (**1 Йоан 5:3**). Следователно тъжно е, когато се търси изцеление при по-евтини условия. Рядко може да се направи по-голяма грешка от тази. Явно освещението на такива хора е под въпрос и това тяхно отношение може да възпре получаването на постоянно изкупление от техните нещастия.

Божественото здраве е Божий план

Сега стигаме до съдбоносната и решаваща истина на Божието обещание за изцеление и здраве. Точно тук много хора разбират Библията неправилно. Те предполагат, че Заветът за изцеление е бил даден, за да ги увери в освобождението, когато се разболеят - вид застраховка при болест. Вярно е, че обещанието включва изцеление, ако то се наложи. Но ако прочетем внимателно пасажа, непременно ще забележим, че той ни учи на нещо повече от това. От него ясно разбираме, че вярващият не трябва да се разболява! Обещанието за Божествено здраве наистина е сериозен предмет за размисъл на всеки християнин. Възможно ли е популярното разбиране за изцелението на християните да е погрешно? Неправилно ли е да ги учим да търсят Господа за изцеление всеки път, когато се разболеят? Възможно ли е несериозното отношение на много християни към обещанието за Божествено изцеление да им пречи да получат освобождение, след като са преживели изключителни изцеления преди? Това е тема много потъжна, отколкото изглежда. Известно е, че християнин, който временно е отпаднал от християнския живот, има големи трудности, когато се опита да започне отново. Подобно е и с всеки, който понякога се отдава на чувства и симптоми. Той също открива, че всяко връщане е все по-трудно. Божественото здраве е Божий план за християните. Този план е забравената тайна за дълготрайното изцеление, както ни учи Библията. Уверени сме, че трябва да наблегнем отново на тази библейска истина, ако искаме да разрешим проблема за болестите така, както съществува в църквите ни сега.

ФАКТ ЧЕТВЪРТИ:

Бог ни е дал велико обещание, че ако се подчиняваме на заповедите Му, Той ще възпре всяка болест, която е допуснал върху египтяните. Обещанието за Божествено здраве в **Изход 23:25** се казва: „*Но да служиш на Господа вашия Бог, и Той ще благославя хляба ти и водата ти; и аз ще отмахвам всяка болест помежду ви.*“ Когато Бог иска да внуши дадена голяма истина, Той често я повтаря отново и отново, всеки път с малка разлика в изразите. Сякаш иска да ни каже: Ако не си сигурен какво точно искам да ти кажа или не си напълно сигурен, че Моето обещание е вярно, ще ти го повторя отново. И Бог повтаря обещанието си многократно. Той през цялото време казва на хората, че ще бъде с тях до края на пътуването им до Обещаната земя; че ще изпрати ангела Си и ще им даде победа

над местното население. След това Той описва как хората Му се настаняват в тази земя и как Му служат с Неговата благословия върху хляба и водата им. Като върховно благословение обаче те ще получат освобождение от проклятието на болестите и страданията, които им бяха известни в Египет.

ФАКТ ПЕТИ:

Бог обеща, ако искрено Му служим, Той да изпрати ангела си пред нас, да благослови хляба и водата ни и да отнеме болестите от нас. Бог повтаря обещанието си трети път Господ казва, че *„от устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка работа (2 Коринтяни 13:1)*. Така Господ повтаря Своето обещание трети път. Бог замисля за Израел Божествения закон, който им е дал в книгата Второзаконие. И в това изложение Той отново включва Своето обещание за освобождаване от болести.

„Господ ще отстрани от тебе всяка болест и няма да докара върху тебе ни една от злите египетски болести, които познаваш; но ще ги наложи върху всички ония, които те мразят“ (Второзаконие 7:15).

Здравето е благословение, болестта е проклетие

Както виждаме, Бог ясно ни сочи, че болестта е проклетие, а Божественото изцеление - благословение. Това може би противоречи на общоприетото убеждение, често срещано и днес, че Бог ни изпраща болести като „прикрита благословия“ и че болестта може да бъде „любовен знак“ на нашия Божествен Баща. В това отношение срещаме като че ли известни различия в Библията. Трябва да кажем, че подобно разбиране е точна илюстрация на това как човешките традиции стават заместители на Божието слово. То съвсем ясно ни посочва, че изцелението и здравето са Божие благословение, така че болестите са проклетие. Това е отразено най-подробно в книгата Второзаконие. Различните болести са описани в списък една по една в 28-ма глава и няма да се затрудним да ги разпознаем днес: слепота, циреи, туберкулоза, хемороиди, висока степен на обгаряне, треска, възпаления, краста, лудост, чума, епидемии. Израелтяните щяха ли да получат тези болести като скрито благословение или като мистично деяние на Бога? В никакъв случай! Те биха се появили само в резултат на неподчинение. А този списък далеч не обхващаше всички болести, които нападаха „своеволните“. Наистина всички болести, известни на човечеството, се включваха в това проклетие.

„И ще навлече върху теб всичките египетски болести, от които ти се боеше, и те ще се залепят за теб; още и всяка болест и всяка язва, която не е написана в книгата на този Закон; Господ ще ги нанесе на теб, догде бъдеш изтребен“ (Второзаконие 28:60-61).

При това строго изявление редно е да помислим, че никой не би посмял да измени ясното значение на думите. Но гордостта на човека е толкова голяма, че той си позволява да не ги приеме буквално. Самозаблуждава се, че Господ получава по някакъв начин слава от болестта му. Можем ли да си позволим да променяме ясните поучения на Библията? Не трябва ли по-скоро да се противопоставим гласно на подобна практика? Нека не приемаме мнението, че болестите всеки път са знак за

умишлено неподчинение на Божиата воля от страна на вярващия. В някои случаи наследствеността може да бъде причина за предразположение към дадено заболяване. Недостатъчните грижи за нашия организъм също могат да доведат до увреждане на физическото ни тяло. Но извън тези случаи често се пропуска приемането на Божието обещание за изцеление и здраве със същата решителност, с каквато новороденият християнин се залавя за Божието слово относно спасението си. Някои се съгласяват, че обещанието за изцеление в Стария завет се отнася само за тогавашната епоха. Те допускат, че някогашните болести са били проклятие за времето си, а днес сме под друг Завет и положението е друго - изцелението е проклятие, а болестта благословия! Подобно изопачаване на Писанията не е нищо друго, освен злонамереност и едва ли е нужно да се коментира. Ако тези твърдения бяха верни, тогава Бог се е заел здравата да върши това, което вършеше преди дяволът, а дяволът тича да върши делата, които преди вършеше Господ. Новият Завет ни учи на същата истина за Божественото здраве, както и Старият Завет. *„Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти“.*

ФАКТ ШЕСТИ:

Библията учи, че болестта е проклятие за непокорство, а изцелението и здравето са благословение от Бога. Нека не се подвеждаме и не обезсилваме ясните доводи от Божието слово.

Действа ли обещанието?

Едно нещо е да се наслаждаваш на великото библейско обещание, а друго да доказваш, че то действа в ежедневието. След като Бог ни е дал тези чудесни обещания за Божествено здраве, трябва да разберем дали практически те действат или не. Ето текстът от **Псалом 105:37**: *„И изведе людете Си със сребро и злато; и нямаше ни един между племената им, който се спъваше по пътя“.* Това е чистият безкомпромисен отговор. Никакво извъртане на въпроса. Казва ни се, че не е имало нито един болнав човек във всичките дванадесет племена на Израел. Децата на Израел не са били придружавани от лекари и аптекари. Нямащо е болници, нито аптеки. Помежду им не е имало нито един с патерици или в инвалидна количка. Нямащо е хора, умиращи от туберкулоза, нито болни от рак. Нямащо е епидемии от вариола или сифилис. Нямащо е детски болести като морбили и заушка. Наистина израелтяните изживяха тежки дни в по-късни времена, когато пострадаха от подобни и дори още по-ужасни бедствия, но това стана след като те се отделиха от Закона и решиха да вървят по свой път. Тогава страшни болести и напасти ги сполетяха точно както Бог ги беше предупредил, че ще получат, ако не Му се подчинят. Но до тези времена децата на Израел се радваха на изцеление и здраве, както им бе обещано според Завета. Нямащо нито сто, нито петдесет, нито дори десет болни в цялата общност. Нямащо нито един болен измежду всичките им племена!

Библейски примери за божествено здраве

За да се илюстрира добре една истина, трябва да се дадат специфични примери за това как тя реално действа в живота. Например, за да покажем как Бог изцелява хората, публикуваме специални свидетелства за изцеление. Библията също ни дава

различни примери, за да ни демонстрира как действия обещанието за Божествено здраве в реалния живот. Такъв е примерът с Халев, който и на осемдесет години бе със запазено здраве: „Затова, в същия ден Мойсей се закле, казвайки: Земята, на която са стъпили нозете ти, непременно ще бъде наследство на тебе и на потомците ти завинаги, защото ти напълно последва Господа моя Бог. И сега, ето, Господ ме е опазил жив, както каза, тия четиридесет и пет години, от времето когато Господ говори това на Мойсей, когато Израел ходеше по пустинята; и сега, ето, днес аз съм на осемдесет и пет години. Днес аз съм тъй силен, както в деня, когато ме прати Мойсей; както беше тогава силата ми, така е и сега силата ми да воювам и да излизам и да излизам и да влизам (**Исус Навиев 14:9-11**). Има два много важни момента в свидетелството на Халев. Първо, той е бил един от съгледвачите, донесли утвърдителен отговор след огледа, за разлика от останалите десет съгледвачи, дали отрицателни отчети и изплашили сериозно хората, които щяха да влизат в Ханаанската земя. Понякога четем, че Бог е разочарован от хора, които недоволстват срещу Него и Го обвиняват в несправедливост. Може би и затова тези, които донесоха отрицателни отчети, умряха неоплакани в пустинята. Но Халев и Исус Навиев, които обявиха вярата си в Господа, бяха уверени, че Израел може успешно да завземе страната Ханаан. Така за кратко време те наистина получиха обещаното наследство. А Халев, освен всичко друго, получи като благословение и забележително здраве. Той очевидно се радваше на Божествено здраве през цялото време, защото на 85-годишна възраст ни казва, че е достатъчно здрав и може да отиде дори на война, както когато Мойсей го изпрати да разузнае страната. Божественото здраве със сигурност е Божий план. Не е Неговата воля остаряващите хора да грохнат и да закърняват умствено. Колко много случаи има с новоповярвали християни, преживели Божествен прилив на буйна жизненост, а в по-късните си години изненадващо страдат от физическа деградация и немощ. Със сигурност Божията воля е да запазим пълните си способности до края на живота си. Въпреки че губим от младежката си енергичност, не е по Божия план да започнем да отпадаме умствено и физически и да бъдем изхвърлени на плитчината, точно когато зрялата ни мъдрост и ефективност е в зенита си. След като един мъж може да запази напълно жизнеността си до 85-годишна възраст, както стана с Халев, колко по-богат би бил животът ни и колко по-реална възможността да усъвършенстваме видението на душата си! Божието обещание за тези, които вярват, е: *„Ще го наситя с дългоденствие, и ще му покажа спасението, което върша“ (Псалм 91-16).*

Какво направи Бог за Мойсей?

Животът на Мойсей още по-добре илюстрира възможността за физическо запазване на тези, които живеят близо до Бога. Мойсей е живял във време, когато средната продължителност на живота е била 70 години, както и днес. Но той живял 120 години, с 50 години повече от съвременниците си. В такава напреднала възраст е напълно естествено да се е чувствал физически и умствено немощен. В действителност обаче Мойсей запазил младежката си енергичност до деня на смъртта си. Това ни казва Свещеното Писание: „Мойсей беше на сто и двадесет години, когато умря; очите му не се помрачиха, нито силата му намаля“ (**Второзаконие 34:7**). Не само природната сила на Мойсей не отслабнала, но и зрението му, а това е едно от първите неща, които отслабват с възрастта. Това е нещо повече от Божествено изцеление и Божествено здраве - това е просто Божествен живот! Мойсей живя в непрекъснато общение с Господа. Той беше

наблюдавал лично Неговата слава, там на планината, така както никой друг. Когато Мойсей слезе от планината, лицето му сияеше, озарено от ангелската слава (**Исход 34:28-33**). Такова явление съвсем не е естествено. То насочва към някои конкретни възможности, които могат да се придобият от онези, които са *„опитали доброто Божие слово и силите на бъдещия век“* (**Евреи 6:5**). Тази тема не може да се развие напълно в рамките на това изследване. Но трябва да заявим, че Божието обещание за здраве и изцеление е за всички, които навлизат във вярата, а не за отделни „любимци“. Божествено изцеление преживя целият израелски народ, нещо повече, той се придвижи като цяло в страната на Божественото здраве. И там нямаше ни един болнав всред племената.

Те ще възобновят младостта си като орлите

Псалом 103 отдавна е станал любим за всички, които обичат да четат Свящото Писание. Тук Святият Дух ни напомня да благославяме Господа и да не забравяме ни една от всичките Му милости. Бог знаеше, че хората ще направят точно това - ще присвоят някои Негови дарове и ще забравят за другите. Псалмопевецът не случайно споменава на първо място спасението, защото то е първото нещо, към което трябва да се стремим:

„Който прощава всичките ти беззакония“.

За нещастие обаче твърде много хора забравят за дара на Божественото изцеление:

„Изцелява всичките ти болести“. Закрилата от опасности е третото нещо, което ни се напомня в този Псалом: „Който изкупва от рова живота ти“. Християнският живот не трябва да бъде едно бедно и мизерно съществуване. Той трябва да е венчан „с милосърдие и благи милости“. С други думи, той е един изобилен живот, както каза Исус: *„Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно“* (**Йоан 10:10**). Псалмистът приключва прегледа си върху великите милости на Господа, като казва:

„Който насища с блага душата ти, тъй щото младостта ти се подновява като на орел“.

Много поучения са проповядвани върху този текст, но често действителната истина липсва. Възвръщането на младостта не трябва да се свежда до знахарски обещания за подмладяване чрез кози жлези, трансплантации или други фантазмагорични методи. Такива претенции са нещо повече от обикновена измама. Надеждите за възвръщане на младостта не могат да се осъществят чрез земен елексир. Единствено Бог притежава тайната на живота и само Той може да я дари на своите светии, които са като орлите. Не са малко и сега Божиите хора, които щяха да са вече в гроба, ако не бяха призовали Бог да изпълни Своето обещание да поднови живота им както на орлите. Има две важни неща за отбелязване относно това обещание. Този, който възвърне младостта си, трябва да задоволи себе си с „добрите Божии неща“. Човек няма да живее единствено с хляб, но и с всяка дума, излязла от Божията уста. Физическият хляб може да отпадне, докато Божието слово е вечно. Божественото здраве е за тези, които се хранят ежедневно с добрите неща на Божието слово. Второ, споменава се за орли. Орелът е същество, което се рее далече над „земния театър“. Това означава, че подобно на него, християнинът

трябва да живее над материалните неща на този живот. Той трябва „да седи в Небесни места с Исус Христос“ и да получава от нещата, които са горе. Подновяването на младостта не е за всеки, нито за всички християни. То е за християни като Халев и Мойсей; за християни орли.

ФАКТ СЕДМИ:

Бог не само обеща спасение и изцеление, но Той говори и за възвръщане на младостта ни. Но такава съдба се предвижда само за християните - орли, които избират да живеят над загиващия свят и чиито уста се задоволяват с „добрите неща“ на Бога. Новият завет ни учи за Божественото здраве В Новозаветната църква имаше болни, без това да се е считало за похвално, но никъде в Новия Завет не срещаме водеща личност, която да е боледувала. Апостол Павел възприемаше болестта като знак, че „нещо куца“.

„Защото, който яде и пие, без да разпознава Господното тяло, той яде и пие осъждение за себе си. По тази причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали“ (1 Коринтяни 11:29-30).

Ето пасаж от Писанието, който е от много важно значение. Той е един от ключовите стихове на Павловите писания, където той обяснява защо боледуват дадени членове на църквата. Той в никакъв случай не споделя мисълта, че болестта е благословение, а по-скоро, че тя идва от сериозно недоглеждане. Когато вярващите пият на Господната вечеря от чашата, трябва да приемат осезаемо, че това представлява кръвта на Исус, пролята за техните грехове. Повечето Божии люде са будни за тази истина. Обаче, когато дойде време да вземат от хляба, познанието им е много по-слабо. Те трябва да знаят, че Христовото тяло бе „разчупено“ заради нашето тяло. Много християни, които вярват в изцелението, не са разпознали Господното тяло; това, че Той вече е понесъл техните болести в Своето тяло. Павел е казал, че са много слабите и болнавите, а доста са и починали, защото не са разпознали Божието тяло.

ФАКТ ОСМИ:

Важно е по време на Господната вечеря всеки вярващ да знае не само, че виното е символ на Христовата кръв, проляна за нашите грехове; но също така, че разчупеният хляб символизира пожертваното тяло на Христос, в което имаме изцеление. Членове на Христовото тяло Има физическо, но има и символично тяло на Христос. Всички вярващи са членове на символичното Му тяло. Апостол Павел казва в Посланието си до Коринтяните така:

„И ако страда една част, всичките части страдат заедно с нея; или ако се слави една част, всичките части се радват заедно с нея“ (1 Коринтяни 12:26).

Тук се прави сравнение с човешкото тяло. „Разкол“ сред частите на „тялото на Христос“ може да причини болест по цялото тяло. Следователно вярващите трябва да са нащрек и да внимават дали отношенията им с останалите членове на църквата са според това, което ни учи Христос. Вярващи, които имат разногласия и не се спогаждат един с друг, могат да пропуснат да получат спасение. Такъв беше случаят

с Коринтската църква. Христос е главата, а ние сме частите на Неговото тяло. Ние сме самото тяло на Христос! Тогава Божията воля ли е болестта да осквернява Неговото тяло? Никой не би посмял дори да предположи, че Христос е страдал от каквато и да е болест тук, на земята. Естествено, Божията воля е Неговото тяло да е здраво и сега. След като ние сме членове на тялото на Христос, можем да разберем защо Павел се е молел както за нашите души, така и за телата ни да бъдат напълно оправдани и осветени за идването на нашия Господ Исус Христос.

„И Сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати вашият дух, душа и тяло без порок при пришествието на нашия Господ Исус Христос“ (Солунци 5:23).

ФАКТ ДЕВЕТИ:

Вярващите са членове на символичното тяло на Христос. Ние трябва да внимаваме да се грижим един за друг или самите ние ще страдаме. Христовото тяло никога не бе преживявало страдание до самото Разпятие. След като ние сме части на Неговото тяло, ние не трябва да боледуваме.

Божията воля за вярващия е здраве и благоденствие

Ключовият стих относно Божията воля за успеха и здравето на християнина се намира в **3 Йоана 2 стих**: *„Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти“*. Тук се казва, че апостол Йоан желаел най-много от всичко Божиите хора да притежават здраве и благоденствие. Би било наистина странно, ако апостол Йоан, който прислоняваше главата си на гърдите на Исус, и чието разбиране за духовните неща бе ненадминато, да не знае точно каква е волята на Бог за нас или да желае нещо извън Божия план. Йоан беше уверен, че болестта е проклетие, а здравето - благословение. Той знаеше, че болестта е работа на дявола, защото Исус учеше така (**Лука13:16, Деяния 10:38**). Той знаеше още, че Божият Син се яви да съсипе делата на дявола. Той лично бе наблюдавал Исус по време на земното Му служение да посвещава много от времето Си да изцелява болни и да освобождава хора от страдания. Разбирайки всичко това, Йоан едва ли би пожелал нещо друго на Божиите хора, освен да се радват на здраве и освобождение от болести, които са резултат от проклетие. Вдъхновеният писател не пропуска да изясни думите си. Божественото здраве не се предвижда за небрежните и своеволните, за онези, които търсят помазание по чисто егоистични подбуди. Той желаше това в съответствие с благоденствието на човешката душа. Ако хората не благоденстват в душата си, те не биха могли да очакват Божествено здраве в телата си. Едното зависи от другото. Болна душа довежда до болно тяло. Разбира се, някои може да са наследили природно силна физика и да се радват на необичайно здраве по тази причина, но онези, които нямат такъв „късмет“, трябва да потърсят Бог за изцелението и здравето си. Но те могат да очакват това само ако благоденства душата им.

ФАКТ ДЕСЕТИ:

Не само Старият, но и Новият Завет ни учи как да разбираме Божественото изцеление и здраве. Апостол Йоан желаше над всичко най-много благоденствието

и здравето на вярващите, но само след като душата им благоденства. Неуспешният духовен живот може да изложи на опасност телесното ни здраве.

Болен ли беше апостол Павел?

Преди да продължим нататък, важно е да разгледаме един въпрос, който твърде често е прибежище за хората, приемащи страданията за благословение. Някои вярващи твърдят, че апостол Павел страдал от мъчително очно възпаление, придружено с отделяне на гной, и тази болест била неговия „трън в плътта.“ Те заключават, че ако такъв велик апостол като Павел е бил измъчван от толкова сериозна болест, то тогава обикновените вярващи едва ли биха могли да се надяват на нещо по-добро. Такова заключение може да се приеме при условие, че е вярно твърдението, че Павел е страдал от гореспоменатото възпаление. Съпоставката е изцяло въображаема разбира се и без основание в Писанията. Наистина, ако подобно нещо можеше да се докаже, то щеше да отрече истината за изцелението и здравето, която срещаме навсякъде по страниците на Библията.

1. Какво Библията нарича „трън в плътта“?

Мъдро е да позволяваме винаги на Писанията сами да обяснят себе си. Във всеки случай в тях ще срещнем израза „*трън в плътта*“ да се използва в смисъл на преследване от подли лица, а не за болести. В **Числа 33:55** Мойсей каза: „*Но ако не изгоните от пред себе си жителите на земята, тогава ония от тях, които оставите, ще бъдат тръни в очите ви и бодли в ребрата ви и ще ви измъчват в земята, в която живеете*“. Исус Навиев говори в бъдеще време, като употребява израза по същия начин: „*Но те ще бъдат клопка и примка, бичове по ребрата ви и трън е в очите ти*“ (**Исус Навиев 23:13**). Отново в **Съдии 2:3**, Господ говори за ханаанците като трън „между ребрата ви“. Така виждаме, че според Писанията „трън в плътта“ не е болест, а личност, човек, който дяволът употребява да дразни и преследва Божиите чеда. Ако позволим на Писанията да поясняват сами себе си, тогава става ясно какво точно има предвид Библията с израза „трън в плътта“.

2. Подсказал ли ни е някъде Павел, че неговият „трън в плътта“ е била слепота или някаква друга болест?

Във всеки пасаж на Писанието, където Павел говори за „трън в плътта“, той го отнася към своите беди:

„И така, с голяма радост ще се похваля по-скоро с немощите си, за да почива на мен Христовата сила. Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, гонения, в страховете заради Христос; защото когато съм немощен, тогава съм силен“ (**2 Коринтяни 12:9-10**).

Павел изрежда бедите си тук подобно на нужди, преследвания, нещастия поради Христос. В глава 11 са описани подробно неговите беди и нещастия.

3. Защо някои настояват, че бедата на Павел е слепота?

Отговорът е, че това си е чисто човешко разбиране. В действителност можем да кажем, че твърдението, че Павел е бил сляп, е отклоняване от Писанието. Павел

наистина ослепя, когато му се яви Христос по пътя за Дамаск. По нататък Библията ни казва, че след това Павел прекарал три дни и нощи в молитва и пост, след което Ананий положил ръце върху него, за да може да получи Святия Дух и да възвърне зрението си (**Деяния 9:18**). Следователно, да се възприема за истина твърдението, че Павел е бил почти сляп, означава да се върви противно на Библията.

4. Павел счете ли слепотата за благословение или за проклятие?

Павел подсказва, че немощите му били благословение. Той счете ли слепотата за благословение или я прие за проклятие? Слепотата го настигна по пътя за Дамаск, когато той гонеше и избиваше християните, които живееха там. Но след като гордото му сърце се смири пред Господа, Бог му възстанови зрението. Тогава дали Господ му изпрати слепотата като благословение? Старият Завет заявява, че слепотата е проклятие, което идва върху непокорните (**Второзаконие 28:28**). Можеше ли в този случай тя да бъде за благословение? Павел не вярваше в подобно нещо. Той знаеше, че слепотата е проклятие. Когато лъжепророкът Вариисус искаше да попречи на Павел да проповядва Евангелието на един остров до Пафос, апостолът се обърна към чародея и каза:

„О, ти, пълен с всякакво лукавство и всякакво коварство, сине дяволски, враг на всяка правда, няма ли да престанеш да извращаваш правите пътища на Господа? И сега, ето, ръката на Господа е върху теб: ти ще ослепееш и няма да виждаш слънцето за известно време“ (**Деяния 13:10-11**).

От този случай се вижда, че Павел счита слепотата за проклятие, а не за благословение.

5. Павел учил ли е хората, че болестите са благословение?

Павел не е правил подобно нещо. Той обикалял навсякъде, също като Исус, проповядвайки и учейки хората за изцелението и здравето на тялото и душата. Велики чудеса са се извършвали по време на служенията му. От друга страна той показва, че болестите идват върху християните, защото те не изпитват себе си и не зачитат Божието тяло:

„Защото, който яде и пие, без да разпознава Господното тяло, той яде и пие осъждение на себе си. По тази причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали. Защото ако разпознавахме сами себе си, нямаше да бъдем съдени“ (**1Коринтяни 11:29-31**).

Оттук виждаме, че Павел не учеше хората да приемат болестите като пръст на провидението от Бога. Те се явяваха по-скоро, защото хората не бяха изпитвали сами себе си.

6. Има ли свидетелство, че Павел е имал вяра за изцеление на другите, но не за самия себе си, защото Бог му бе изпратил болест като „трън в плътта“?

Не намираме повод да мислим, че Павел е бил физически затормозен, освен когато ослепя в резултат на силната светлина на видението. Той пости и се моли три дни и

нощи и бе изцелен. Има един случай, когато Павел е бил действително умъртвен в резултат на побой с камъни от тълпа преследвачи, които възнамерявали да спрат служението му. Но когато опечалените му ученици стояли край неговото тяло, внезапно забелязали помръдване. Свръхестествена сила влязла в тялото на апостола и те самите могли да наблюдават това. Стъписаните му последователи го видели да се изправя, очевидно напълно възстановен. По-късно Павел извървял пеша пътя до града, заедно с приятелите си (**Деяния 14:19-20**). През целия си живот Павел се е доверявал на Христос като на свой Лекар. Неговата вяра в Господа не е намалявала никога, дори през последните му дни. В 28-ма глава на книгата Деяния на апостолите четем, че Павел след бягството си от потъващия кораб бил нападнат от отровна змия, която се навила на ръката му. Местните хора предположили, че той веднага ще падне и ще умре. Но Павел, който бе поверил себе си изцяло в ръката на своя Бог и Велик Лекар, не почувствал нищо. Истината е, че Павел бе приел Господ не само като свой Лекар, но и като свое Здраве.

7. Павел действал ли е като болен човек?

Павел изстрадал много злочестия и мизерия, но винаги е успявал да ги преодолее, защото е имал здраво тяло. Болен човек трудно може да има духовни победи. Физически страдащият човек изисква услугите на църквата, вместо той да ѝ служи. Само здрава личност може да евангелизира човечеството по начина, по който Павел го правеше. Неговото свидетелство беше: „Аз работех по-изобилно от всички тях взети заедно“. Това не може да бъде свидетелство на болен човек. Ако болестта на Павел беше причина той да стане по-плодотворен от всички по негово време, тогава ние можем с право да си пожелаем такъв вид болест върху целия Божий народ.

ФАКТ ЕДИНАДЕСЕТИ:

Павловият „трън в плътта“ не е било заболяване, напротив, апостолът се е радвал на Божествено здраве. Обаче, дори такова здраве не може да ни предпази от неразположения при умора, несгоди, осъждения, преследвания, каквито Павел преживя много. Ние можем да страдаме от много подобни беди, но не е нужно да боледуваме, след като Исус Христос понесе болестите ни на Кръста. Имаше един Божий човек в Новия Завет, който беше на смъртно легло и болестта му предизвика голямо страдание. Защо се разболя той? Писанието сочи, че това се случи, тъй като Епафродит мина отвъд силите си, въпреки че го направи с доброто намерение да се труди за Христос. Дори и да имаме Божествено здраве, длъжни сме да се подчиняваме на законите на физическото ни тяло и да не ги пренебрегваме, даже и тогава, когато работим за Бога.

*„ Понеже копнееше за всички ви и беше обезпокоен, защото бяхте чули, че е болен. И наистина, той боледува почти до смърт, но Бог се смили над него; но не само над него, но и над мен, за да нямам скръб върху скръб. Понеже заради делото на Христос той дойде близо до смърт, като рискува живота си, за да запълни недостига на вашето служение за мен“ (**Филипяни 2:26-27,30**).*

Оказва се, че църквата във Филипи не се е погрижила така както трябва, за да помогне на затрудненията на Павел в съвместния им труд за тяхна полза. Епафродит видял нуждата му и се трудел безспирно свръх силите си да попълни

тази липса, но това се отразило твърде зле на здравето му. Така той бил известно време между живота и смъртта. Тук не става въпрос за изцеление от болест. Епафродит изчерпал цялата си енергия и в резултат на това бил смъртно изтощен. Той се нуждаел от молитва. Павел, който имал дарбата да изцелява и да върши чудеса, се е молел за него, но чудо не се случило. Но Бог наистина отговорил на молитвите му, като го предпазил от смъртта. Епафродит се нуждаел от значителен период на възстановяване и почивка. Подобни ситуации се случват и в наше време, и то не малко. Много служители, християнски работници и техните съпруги надвишават възможностите и силите си. Може би ако се молят повече и се безпокоят по-малко, щяха да живеят повече. Във всеки случай, след като изразходват силите си прекомерно, естествено на тях ще им трябва твърде дълго време - месеци, години, за да се възстановят. Забелязали ли сте колко малко Божии чада от Библията са страдали от болести? Примерите показват, че болестта е извън Божия план и е проклятие, а не благословение.

Едно принципно изключение е Йов. Няма да обсъждаме неговия случай тук подробно, (Проблемът на Йов е напълно разработен в книгата ми „Защо праведният страда?“) но ще кажа следното: Самият Йов несъзнателно разкри основната причина за болестта си. Дух на страх го беше обзел. А страхът е най-прекия път за болестите и страданията (**Йов 3:25-26**). И не Бог бе Този, Който Му нанесе циреите, а дяволът (**Йов 2:7**). Бог обаче беше Този, Който го изцели и му даде благоденствие в такъв размер, за какъвто той не беше и чувал. Йов, след като бе изцелен, се наслаждаваше на Божествено здраве и живя 140 години след изцелението си!

